

ingen Entreprise for den vedkommende, saa bliver han bunden, og det ærede Medlem vil maaske ogsaa se, at saa maa han sige til Staten: Garanter saa mig, at jeg kan saa Arbejdet udført til de og de Priser. Det er et Spørgsmaal, som det ikke vil være saa let for det ærede Medlem at komme over. En privat Mand kan sige til en anden: Hvad vil du give, for at jeg skal bygge det Hus, 100,000 eller 200,000 Kr.? Men saaledes gør Stat og Kommune selvfølgelig ikke, naar de udbyde til Dicitation, de træve et Overflag med en Totaludgift, men de binde ikke Entreprenøren paa de enkelte Poster, det kunne de ikke, thi vilde de binde ham paa en Post og sige: Det skal du give ud — saa maatte de ogsaa erstatte ham, hvis han kommer til at give mere ud paa en anden Post end efter Overflaget, ellers falder det hele bort. Det System tror jeg ikke er holdbart paa den Maade, det kan det ærede Medlem ikke hævde. Fordi der foreligger et Overflag, følger ikke deraf, at man kan binde Entreprenøren paa hver enkelt enkelt Punkt, f. Eks. til at give en bestemt Arbejdsløn; i saa Tilfælde maatte man absolut garantere ham, at han kan saa Arbejdet udført til den Pris, og hvorledes vil det ærede Medlem være sig ad med at stille den Garanti? Jeg erkender, at der kan være nogen Nuance i Opfattelsen mellem det ærede Medlem fra Aalborg (Bramsen) og mig med Hensyn til, hvad man kan gøre for Nøjeblikket, hvad man kan gaa over til, men jeg kan i alt Fald ikke erkende, at fordi det ærede Medlem fra Aalborg siger: Ja, Regeringen kan godt spørge de vedkommende Entreprenører, hvad de ville have for visse Arbejder, at det saa skal gælde for alle Arbejder; i saa Tilfælde vil det blive meget vanskeligt at gøre det, og saa vil den samme Indvending blive gjort, som jeg nylig fremførte. Naturligvis, Regeringen kan gøre det, og det kan være, der er de Steder, hvor man gør det; men paa dette Forhold og det, som det ærede Medlem forlanger, nemlig fastsættede Priser, er der en stor Forskel. Det ærede Medlem for Holsbæk Amts 5te Valgkreds kan altsaa aldrig sige, at der er den samme Forskel i Opfattelsen, som der er mellem det ærede Medlem selv og Ministeren. Den Forskel er der ikke i Opfattelsen mellem det ærede Medlem fra Aalborg og mig. Men paa den anden Side tror jeg dog nok, at jeg maa sige over for en Udtalelse om, at man kan gøre det i England, saa benægter jeg det ikke, det er meget muligt, men saa maa Forholdet paa en ganske anden Maade være ordnet og

udviklet der end her; thi vil man gøre det her, vil man spørge vedkommende Arbejdsgiver, saa maa vedkommende ogsaa sige: ja saa skal Regeringen sikre mig, ikke blot at jeg faar Arbejdet, men ogsaa at jeg faar det udført. Med andre Ord: vi have ikke saa sikre Forhold her, at jeg tør paatage mig noget i denne Retning. — Jeg ønsker blot endnu at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (B. Holm), som siger, at man vil aldrig være med til at forbedre de svage Stilling i Samfundet, men at man bestandig afviser det. Det ærede Medlem talte om Forsørgelsesvæsenet, Alderdomsvæsenet. Ja, det er Love, der ere gennemførte under det ærede Medlem og hans Meningsfællers Modstand. (Hør!) Jeg er ikke blind for, at nu tage de Herrer sig disse Love til Indtægt, men de have i Virkeligheden ikke Vren derfor; de have gjort, hvad de kunde, for at forhindre det, og bagefter sige de: se, hvad vi have udrettet! Jeg tror dog, at naar vi alle sammen skulle være sanddru, kan det ærede Medlem ikke tillegne sig Vren for at have faaet disse Spørgsmaal gennemførte, men det er mig en Tilfredsstillelse, at det ærede Medlem nu siger, at det er nyttige og gode Love. Derimod Lød det anderledes, da disse Love vare til Behandling her, thi da hed det sig: disse Love due ikke, men nu have de pludselig nogen Værdi; det er dog altid et Fremskridt. Det ærede Medlem sagde fremdeles, at vi — jeg ved ikke ret, om det var det ærede Medlem fra Aalborg eller Ministeren, maaske det var det ærede Medlem for Aalborg — forlange, at Arbejderne skulle straffes og udrede Erstatning under visse Forhold. Nej, det er ikke rigtigt, det bliver ikke forlangt af nogen her. Nej, det ærede Medlem forlanger, eller de ærede Forslagsstillere forlange, at Arbejdsgiverne skulle straffes og udrede Erstatning under visse Forhold, og saa tillade vi os at sige: naar Retten for den ene bliver det, bliver det samme saa ikke Ret for den anden? Men det ærede Medlem maa lægge Mærke til, at hverken Ministeren eller andre Talere have forlangt disse Bestemmelser gennemførte; det er det ærede Medlem, som forlanger det, og saa sige vi: hvad er Konsekvensen deraf til den ene Side, og hvis man vil være retfærdig, bliver man ogsaa nødt til at tage Konsekvenserne til den anden Side. Altsaa, det kan der være ganske god Mening i. Det ærede Medlem mener, at der er saa mange Løse Forhold under Arbejdsgivernes og Arbejdernes Forhold, at det var rart at saa hødet paa dem. Ja,